

[Hjortlund Christensen]

te i form af rente- og afdragsfrie lån, der svarer til højeste folkepension for enlige.

Inden for handelsministerens område har vi ønsket at spare udgifter til følgende: Danmarks Turistråd, Dansk Varedeklarations-Nævn, Forbrugerrådet, Dansk Management Center, handelsministeriets licenskontor, sekretariatet for Danmarks erhvervsfond og en del udgifter til konsulentvirksomhed, produktions- og eksportfremmende foranstaltninger, direktoratet for egnsudvikling og statens husholdningsråd. Vi tror, erhvervslivet har styrke nok til at varetage egne opgaver, hvorfor alle disse mærkelige tilskud bør ophøre, også ud fra den betragtning, at borgerne er dem, der til syvende og sidst skal udrede pengene, og i øvrigt bliver pengemængden reduceret betydeligt, når den først skal igennem statskassen.

Forsvarsomkostningerne har vi ønsket at reducere med samme procentsats, som der er bebudet på så mange andre områder, ud fra den betragtning at der kan spares ca. 130 mill. kr., og det må være redeligt, at alle udgifter skal have en tilpas og ligelig nedskæring. Vi har i øvrigt også udtrykt ønske om at lukke den militære klædevarerfabrik og orlogsværftet. De produktioner, der kan udføres her, tror vi på at erhvervslivet har god mulighed for at klare.

Af andre ting er der indskuddet til Den europæiske Investeringsbank og Den nordiske Investeringsbank. Vi mener, disse investeringer bør ophøre, idet Den nordiske Investeringsbank som bekendt allerede har disponeret på en måde, som giver anledning til kritik, nemlig havneanlæggene i Göteborg. Det er i øvrigt typisk, men tragisk, at borgerlige partier kan støtte en sådan udvikling.

Vedrørende ministeriet for kulturelle anliggender: vi ønsker principielt ministeriet nedlagt ud fra den logiske betragtning, at så ville der ikke kunne ske fejlpositioner. De nødvendige funktioner, som har til formål at beskytte vore kulturelle værdier, kan udmærket ske i anden regie. Udgifter til Statens Kunstfond, faste årlige ydelser til kunstnere og beløb til almindelig anvendelse bør udgå ud fra den betragtning, at vi i retsforbundet er tilhængere af, at al uddannelse er en opgave, som staten bekoster – det gælder arkitektskoler, malerskoler, musikskoler, Det kgl. Teaters elevskoler og en lang række uddannelser med kunstnerisk sigte – men når uddannel-

sen er tilendebragt, må det være den enkeltes opgave at klare sig selv, og det kan ikke være retfærdigt, at nogle grupper efter endt uddannelse skal lukrere på deres medborgere.

Til slut vil vi gerne takke finansministeren for det tilsagn, finansudvalgets formand og udvalget i det hele taget har fået om, at der fremover vil blive fremstillet et let forståeligt regnskab over statens indtægter og udgifter, aktiver og passiver. Jeg forstår det på den måde, at man fremstiller et gammeldags driftsregnskab, hvor man trækker udgifterne fra indtægterne, og så får man et plus eller et minus. For at løse disse opgaver må man se på status, hvor det konkret står, hvad samfundet ejer, og hvad samfundet skylder væk. Jeg mener, det er mere begavet end den betalingsbalance og handelsbalance, der en gang om måneden offentliggøres, uden at den ledsages af en dybere forklaring. Det må i øvrigt være en opgave for statens informationskontor at meddele befolkningen informationer på en sådan måde, at den kan følge med i, hvordan kongeriget styres, og hvordan aktiver og passiver står i forhold til hinanden.

Steen Folke (VS):

Det finanslovsforslag, vi nu debatterer, er det fjerde, siden regeringen Anker Jørgensen i begyndelsen af 1975 trådte til, og det ligner til forveksling de foregående.

Som aftalt mellem socialdemokratiet og de borgerlige partier er der i lighed med de tidligere år indbygget en række nedskæringer i dette finanslovsforslag, denne gang til et samlet beløb på vistnok 3 mia kr. Der lægges ligesom tidligere op til faldende realløn og privatforbrug, og værst af alt: der lægges op til endnu større arbejdsløshed.

Ved finanslovsforlaget's fremsættelse for nogle måneder siden forudså regeringen 145.000 arbejdsløse regnet i heltidsforsikrede for det år, der starter den 1. april 1978. Af de seneste ændringsforslag fra regeringen selv om et større beløb til arbejdsløshedsunderstøttelse fremgår det, at regeringen nu skønner, at der bliver tale om 160.000 i stedet for 145.000 arbejdsløse. Hver eneste gang regeringen har forudsagt arbejdsløsheden, har det vist sig, at den i virkeligheden blev betydeligt større. Jeg ved ikke, om finansministeren og økonomiministeren selv tror på deres egne forudsigelser, men de overoptimistiske skøn